

Quæ portum spectat, qui Pineus est vocitatus.
Utque Moabitam viridi prostravit in herba,
Hæta viri dextrum de muris æcta lacertum
Transit, exultant Mauri lethale putantes
Hoc Comitū vulnus, post hæc properando per
urbem

Nomina falsa ferunt Comitū de funere ficta.
Hinc reliquæ gaudent servantes mœnia turmæ,
Exinctumque canunt Comitem, jugulare mi-
nantur

Alphæos, seu perpetuis macerare catenis,
Ac pœnis variis alto clamore fatentur.
Haud fecus Alphæos factos sinè Principe cla-
mant,

Suadentes ipsi etiam, si vivere curant,
Ut properent ad eos sub deditione venire.
Pisani contra: convicia vestra, minæque
Nos sub Rege poli non cogunt ulla timere;
Venimus à patria summo sub Principe Christo.
Ob Crucis auxilium Balææ superabimus urbem,
Qui servos Sathanæ gravibus vincire catenis,
Et gladiis nostris penitus dabit ipse necandos,
Illæumque, canes, Comitem scitote Pyrenum,
Et vestra vicina fati fore tempora cladis.
Post hæc contendunt ad mœnia ducere turres,
Gens divisa locis, patres, divisaque bella,
Mox solida terræ fossas velociter æquant
Ligna, lapis, vegetes glebæ, projectaque moles:
In muris Mauri nec progrediuntur ab urbe.
Hinc vigor Alphæus turres ad mœnia ducit,
Assistunt acies, perfringunt agmina muros.

Interea Pisis matronæ, sive puellæ
Deponunt cultus, ac templis semper adhærent,
Vota parant, & thura ferunt celeberrima Sanctis,
Sæpeque nudatis pedibus sacra templa petentes,
Profundum lachrymas, duræ dant oscula terræ,
Pro charis orant plenum pietate Tonantem,
Victoresque petunt, sanosque videre maritos.
Volsorum meriti Præsul Rogerius alti,
Laurigeras Pisis comites spoliare volentes
Territat, atque minas cohibet, prohibetque rapinam.
Per Latium totum jejunia sancta, preceique
Papa jubet fieri, monet hinc & epistola Gallos.

Annuit oranti divina potentia turbæ,
Et flentum gemitum divinas commovet aures.
D Quadragesima dies seclis celebranda quibusque
Virginis à partu Populis festiva redibat,
Quæ pia cum nato Virgo sacra templa petivit,
Infantemque pium Simeon gestavit in ulnis:
Nox fuerat celebris festivæ proxima luci,
Accendunt Latii civilia robora flammis
Noctu, de castrisque cremant velociter unum,
Inventa nuper Danais prudentibus arte,
Quæ miranda viros ceu nusquam iussa latebat.
Inde volant turres passim, facilesque favillæ,
Æcta per alterius castris scintilla subintrat
Castrum, quod flammis crescentibus ocyus ardet,
Et candela velut ficcis bene proxima lignis,
Siccam materiem tenuis convertit in ignes,
Et ceu paulatim grandis citò candet acervus,
Sic castrum reliquum subito candere videres,
E Virgine cum sanctis natum genetrice regente,
Qui propria solus replet omnia secula luce.
Nox ea lætitia repletur, luce secuta,
Præveniunt Populos non parvula gaudia sanctos.
Annua dum redeunt Agathæ solemnia sanctæ,
De sub castello, quod porta marina peregit,
Per triplices aditus Pisanum robur in urbem
Pugnacis Balææ robustis viribus intrat.
At Latii cunei subierunt mœnia rari,
Plurimus intus eques dextra lavaque potenti
Subvenit auxilio trepidanti protinus alæ,
Perque fati latas agmen Latiale, plateas

A Insequitur. Cecidere duo de gente Latina,
Perfiliunt aditu reliqui, tolerantque ruinas,
Quos jacti lapides, transmissaque tela reportant.
Post ubi telorum densi superant jaculatus,
Nec locus est gladiis, fugiunt velociter extra.
Impositum foveæ succendit barbara pontem
Flamma, sed Alphæi pavidi successibus instant,
Et nituntur aquis extinguere cominus ignem.
Ad primos aditus, in quos Provincia bella
Misit, inire parant rigida certamina pugnae,
Contemnuntque sibi focios præferre Latinos.
Hos brevibus tectos clypeis Balearica turba
Aspicit, innumerisque caput, seu crura sagittis
Fudit, turpiter & tota propellitur urbe.
Presbyter Henricus plebanus luce sub ista
Lætitia didicit præfagia cuncta futura.

B Talis facta viro vox auribus: accipe, dixit,
Astra volent hodie Pisanos urbe repelli,
Cras vespertinis horis intrabit in urbem.
Plurima passa manus, vincens pro velle Tonantis;
Hoc & idem Naroli defuncti spiritus inquit
Fratri: ne timeas, venient ad prælia Sancti,
Innumerique aderunt subeuntes mœnia tecum,
Telaque non poterunt tibi me comitante vibrare.
Urbem posse capi jam desperaverat agmen.
Per tres ergo vices committere prælia manè
Patres atque duces communi voce jubebant.
Nec clarū prorsus, nec erat sinè turbine tempus,
Cum peditum cunei pugnam dubitanter adirent
Moliti decies aditus intrare patentes,

C Ejecti vicibus totidem murisque repulsi.
Prætereunte die committere prælia septem
Qui turrem Balææ nuper captam retinebant,
Cooperunt; aditu turris fuit insita primo
Dura recompensans Bruno qua facta sacrorum
Innixos scopulos muro processerat, & dum
Jam luteum tentabat opus subvertere, Mauræ
Turba petit, propero quoque tela volatu
Missa resistentes clypeum fixere tenacem,
Istius & robur dum Maurus cerneret ingens,
Protinus aggrediens robusta cuspide fixit
Septemplex tegmen sed telo protinus ejus
Durius affixus de muris concidit altis,
Corruit Ugonis gladio percussus & alter.
Maurorum cunei super ardua robora muri
Pleniùs accedunt, septem superare putantes
Et de præsentis superatos tollere vita.
Desuper adveniens divinus spiritus illic
Accendit focios, quorum vox trina sonantem
Factorem rerum Dominum confisa rogavit.
Hi gravibus clypeis texerunt corpora postquam,
Obstantes poscunt rigidis mucronibus hostes,
Et faciunt plures collatis viribus ictus,
Et multò plures sævo sibi dantur ab hoste.

E Tum Deus Alphæis largitus prosperitatem
Successus pandit lætos, optataque vota
Barbaricæ gentis mutans cum casibus omen,
Voceque terribili Mauros, gladioque poposcit
Parvula turba ferox cœlesti facta vigore.
Bruno Peransei caput ingens ense resolvit,
Exceptique feri Beroentis pectore telum,
Petrus in Eugubium jaculū fudit, Ugo Tebaldi
Filius Alphæanæ caput ense rotundat acuto.
Proterit Arphiponem Patus Ildeprandia proles,
Inde quod Henricus jaculum jacit inguina Lubæ
Perfodit, Uguiccio germanus scilicet hujus
Marutia gladio pedibus prostravit adeptus,
Marchion Uguiccio non ficta propago Verardi.
Et velut armentum tygres, sævæque lænæ
Poscunt, quando fames ipsas acerrima cogit,
Pestiferoque boum conficiunt viscera dente,
Tundentes jaculis, simul & mucronibus ipsos.
Barbara turba fugit, Latii clamore levato
Per